

РЕШЕНИЕ

№ 942

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 08.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **9843** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.26, ал.12 от Закона за чужденците в Република Б. /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на Седат Й. /S. О./ – гражданин на Република Т., [дата на раждане] , чрез адв. Р. срещу отказ, рег. № 5364р-16878/24.07.2025г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на основание чл.24и от ЗЧРБ, издаден от Т. Д., в качеството му на „за директор“ на Дирекция „Миграция“.

В жалбата се твърди нищожност и незаконосъобразност на постановения отказ. На първо място се сочи липса на компетентност от страна на органа, издал отказа, тъй като същият не бил издаден от директора на Дирекция „Миграция“, а от „за директора“ – Т. Д., съгласно заповед № 5364з- 3300/23.07.2025г., в която не били посочени, както периода, така и конкретните правомощия, които му се делегират. На следващо място е обърнато внимание, че в обжалвания отказ е посочено, че заявлението, заедно с приложените към него документи е изпратено за становище на Агенцията по заетостта /АЗ/ относно предоставяне на достъп до пазара на труда по смисъла на чл. 15, ал. 1 от ЗТМТМ, с писмо с рег. № 536400-7861/24.01.2025 г., в резултата на което АЗ е дала положително становище СМ-2807/14.02.2025 г. за наличие на основание за предоставяне на достъп до пазара на труда за жалбоподателя, с което е било изпълнено първото условие от фактическия състав на правото на продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ съгласно регламентираната процедура по чл. 24и ЗЧРБ. В тази връзка се възразява срещу цитираното в оспорвания акт писмо с рег. № 812100-12385 от 30.06.2025 г. на ДАНС, с което дирекция „Миграция“ - МВР е уведомена, че за чужденеца има

отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване, станало основание за постановления неблагоприятен резултат, като се сочи, че решаващият орган не е изследвал отразени в писмото на ДАНС данни, в т.ч. от коя дата и с какъв номер е въпросният отказ за издаване на виза вид „D“, както и по кое производство и от кой компетентен орган е постановен. Позовава се и на това, че отказът е издаден при нарушение изискването за форма по чл.59, ал.2 от АПК, тъй като липсвали мотиви. С горните аргументи, жалбоподателят счита постановления отказ за немотивиран и издаден при неизяснена фактическа обстановка и моли за неговата отмяна.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител юрк. Т., счита жалбата за неоснователна и недоказана. Счита за доказани материалноправните предпоставки за постановяване на обжалвания отказ, въпреки положителното становище на Агенция по заетостта. В тази връзка обръща внимание, че не е изпълнена втората предпоставка за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на основание чл.24и от ЗЧРБ, тъй като има отказ по чл.15, ал.1 от ЗЧРБ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 6-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения индивидуален административен акт е образувано със заявление, рег. № 500127/15.01.2025 г. по описа на дирекция „Миграция“ – МВР /л.22/. Заявлението е подадено от работодателя „Луна строй“ ЕООД на основание чл. 24и от ЗЧРБ, съгласно която разпоредба „Разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

С писмо рег. № 536400-7861/24.01.2025 г. по описа на дирекция „Миграция“ /л.21/ преписката е изпратена за становище на Агенция по заетостта и Държавна агенция „Национална сигурност“, съгласно изискванията на чл. 24и, ал. 11 ЗЧРБ.

В дирекция „Миграция“ от Агенция по заетостта е постъпило положително становище № СМ-2807/14.02.2025г. за наличие на основание за предоставяне на достъп до българския пазар на труда на лицето Седат Й. при работодателя „Луна Строй“ ЕООД /л.19/.

С писмо рег. № 812100-12385/30.06.2025г./л.16/, ДАНС е уведомила дирекция „Миграция“, че за чужденеца Седат Й. има отказ за издаване на дългосрочна виза.

Видно от представената по делото разпечатка от Националната визова информационна система /л.74/, в хода на съгласувателната процедура е установено, че на чужденеца е постановен отказ за издаване на виза „D“.

С оглед на горните факти и обстоятелства, на основание чл.26, ал.2 от ЗЧРБ, вр. с чл.24и, ал.1 от ЗЧРБ, е постановен обжалвания отказ, рег. № 5364р-16878/24.07.2025 г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“ в Република Б. на турският гражданин Седат Й..

Въз основа на горните фактически установявания, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок и от лице с правен интерес, в качеството му на адресат на акта, поради което е допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Направеното от жалбоподателя възражение за нищожност на оспорения акт е неоснователно.

Отказ, рег. № 5364р-16878/24.07.2025 г., е издаден в писмена форма и притежава задължителните реквизити по чл.59, ал.2, т.1 - 8 АПК. Същият е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 24и, ал. 17 от ЗЧРБ, съгласно приложената заповед № 5364з-3300/23.07.2025г. /л.70/ за определяне на длъжностно лице за заместване и възлагане на функции по общо и непосредствено ръководство на дирекция „Миграция“ - комисар Т. Д., видно от т.1 на която на същия са възложени правомощията на директор на дирекция „Миграция“. От представената Заповед №5364з-3388/25.07.2025г. /л.71/ се установява и срокът на действие на заповедта, с която са възложени правомощията на Т. Д., а именно до 25.07.2025 г., тъй като със същата е отменена заповед № 5364з-3300/23.07.2025 г. Следователно, към датата на издаване на обжалвания отказ – 24.07.2025 г. – определеният да изпълнява правомощия директор на дирекция „Миграция“ Т. Д. е бил компетентен орган.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл. 26, ал. 2, във връзка с чл. 24и от ЗЧРБ, които норми са посочени като правно основание за издаване на обжалвания акт, отказва се издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по чл. 24, 24а - 24г, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м, 24н, 24о, 24п, 25, 33а, 33г и 33к - 33м, 33п и 33т.

Разпоредбата на чл. 24и от ЗЧРБ предвижда наличието на две кумулативни предпоставки за получаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип „Единно разрешение за пребиваване и работа“, а именно: чужденецът да отговаря на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежава виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Ето защо, след като има отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване и не притежава разрешение за пребиваване, макар и да е получил положително становище от Агенция по заетостта за достъп до пазара на труда, турският гражданин Седат Й. не отговаря на условията за получаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" на основание чл. 24и от ЗЧРБ.

По отношение на довода, че не е спазен задължителния елемент на административното производство, а именно становище на ДАНС по чл.41, ал.1, т.2 от ЗДАНС, в случая изрично становище с основание тази разпоредба няма данни да е изготвяно, но в случая дори и такова в изискуемия формат да не е постъпило, това не води до незаконосъобразност на отказа, който е основан на друга хипотеза, а именно на липсата на дългосрочна виза, което е основна предпоставка за издаване на разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" – отказана е дългосрочна виза на същия заявител. Със или без становище на ДАНС, положително или отрицателно, липсата на някое от условията по чл.24и от ЗЧРБ обуславя прилагането на чл.26, ал.2 от закона, да се откаже издаване на разрешението. По преписката е приложено писмо рег. № 536400-7861/24.01.2025г. от началник сектор ПЕСПР, Дирекция „Миграция“ до директора на дирекция „М“ - ДАНС, с което е било изпратено заявлението от 16.01.2025г. на фирма „Луна строй“ ЕООД за лицето Седат Й., ведно с приложените документи. В случая с писмо с рег. № 812100-12385 от 30.06.2025 г. ДАНС е уведомила дирекция „Миграция“ – МВР, че за чужденеца Седат Й. има отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване и това прави безпредметно даването на становище по смисъла на чл.41, ал.1, т.2 от ЗДАНС, тъй като не е налице едно от условията за разрешение. Последното изключва издаването на разрешение по чл.24и от ЗЧРБ и законосъобразно, на основание чл.26, ал.2 от ЗЧРБ ответникът е издал отказ.

Предвид изложеното, жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК на ответника следва да се присъди поисканото от представлявалия го юрисконсулт юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правна помощ в минимума е 200 лв. за административни дела. При прилагане на Закона за въвеждане на еврото в Република Б. юрисконсултското възнаграждение следва да се определи в евро - 102,26 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 6-ти състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Седат Й. /S. О./, гражданин на Република Т., срещу Отказ от рег. № 5364р-16878/24.07.2025г. за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република Б. на основание чл.24и от ЗЧРБ, издаден от Т. Д., в качеството му на „за директор“ на Дирекция „Миграция“.

ОСЪЖДА Седат Й. /S. О./, гражданин на Република Т., да заплати на дирекция "Миграция" към Министерство на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14 дневен срок от съобщаването му.

Съдия: